

Sygnatura akt I C 487/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 października 2018 r. w K.

sprawy z powództwa S. M. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda S. M. (1) kwotę 4.300,00 zł (słownie złotych: cztery tysiące trzysta i 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.09.2016 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda S. M. (1) kwotę 2.037,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 624,04 zł tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, zaś pozwanemu nakazuje, aby z tego tytułu uiścił na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 118,87 zł.

Sygn. akt I C 487/17

UZASADNIENIE

Powód S. M. (1) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 5 100,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 4 300,00 zł od dnia 03.09.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 800,00 zł od dnia 14.03.2017 r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że łączyła go z pozwanym Towarzystwem umowa ubezpieczenia autocasco, zawarta w dniu 07.08.2015 r., potwierdzona polisą numer (...), gdzie wartość pojazdu ustalono na kwotę 58 000 zł. Powód podał, że w dniu 3.08.2016 r. jego samochód został uszkodzony i w toku likwidacji szkody Ubezpieczyciel wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 20 800 zł uznając że nastąpiła szkoda całkowita tj. wartość naprawy przekroczyła 70 % wartości pojazdu. Powód dalej podał, że zlecił wykonanie kalkulacji, z której wynikało, że wartość szkody wynosi łącznie 42 300 zł, wyliczonej jako różnica wartości rynkowej pojazdu przed szkodą -58 000 zł i wartości pozostałości - 15 700 zł. Powód wskazał, że dochodzi pozwem części odszkodowania w wysokości 4 300 zł oraz zwrotu kosztów wykonania opinii w wysokości 800 zł. Co do odsetek, powód podniósł, że od kwoty 4 300 zł

odsetki liczy od 30 dnia od dnia zawiadomienia o szkodzie (na podstawie § 77 ust. 1 o.w.u.), natomiast termin odsetek od kosztów sporządzenia opinii wynika z wezwania do zapłaty.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana przyznała, że łączyła ją z powodem umowa autocasco. Strona pozwana wskazała, że wykonała swój obowiązek wynikający z umowy i wypłaciła należne odszkodowanie w całości. Strona pozwana podniosła, że zasadnie dokonała weryfikacji wartości samochodu w dniu jego uszkodzenia zgodnie z § 20 OWU.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 19.08.2015 r. do 18.08.2016 r. pojazd marki I. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność S. M. (1) objęty był ubezpieczeniem autocasco w (...) S.A. w W.. Ubezpieczenie było zawarte w wariantcie serwisowym z opcjami stałej wartości pojazdu oraz niepomniejszania sumy ubezpieczenia. Wartość pojazdu określono na podstawie wyceny rzeczoznawcy (...) na kwotę 58 000 zł. Strony wiązały zapisy ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych ustalone uchwałą zarządu (...) z 24.12.2013 r.

Dowody: polisa nr (...) k. 6-8, ogólne warunki umowy k. 9-15.

W dniu 3.08.2016 r. pojazd marki I. o numerze rejestracyjnym (...) został uszkodzony.

(okoliczności bezsporne)

Ubezpieczyciel, na podstawie wykonanych przez siebie kalkulacji, ocenił, że wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 34 800 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wyniosła 14 000 zł. Ubezpieczyciel uznał, że doszło do szkody całkowitej, gdyż koszt naprawy przekroczy 70% wartości pojazdu. Pozwane Towarzystwo wypłaciło powodowi odszkodowanie w kwocie 20 800 zł.

Dowody: pismo (...) k. 16, kalkulacja wartości pojazdu k. 17-18, pismo (...) k.19, kalkulacja naprawy k.20-27, arkusz ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym k.28-29.

S. M. (1) zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy S. M. (2). Rzeczoznawca ten określił, że koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 48 758,48 zł, wartość rynkowa pojazdu na dzień 8.03.2016 r. wynosi 58 000 zł, a wartość pojazdu uszkodzonego wynosi 15 700 zł. Za wykonanie prywatnej opinii S. M. (1) zapłacił 800 zł. S. M. (1) wezwał Ubezpieczyciela do dopłaty odszkodowania w tym do zwrotu kosztów wykonania prywatnej opinii w łącznej kwocie 22 300 zł.

Dowody: ocena techniczno - ekonomiczna z 11.04.2016 r. k. 30-34 wraz z załącznikami k. 35-57, faktura nr (...) k. 28, wezwanie wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki k.59.

Faktyczna wartość rynkowa pojazdu powoda w stanie nieuszkodzonym wynosiła 31 700 zł, natomiast w stanie uszkodzonym – 16 800 zł. Koszt naprawy pojazdu wynosił 31 121,94 zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego W. C. z 12.02.2018 r. k. 84-126.

Sąd zważył co następuje:

Ustalenia powyższe znajdowały podstawy w treści polisy ubezpieczeń komunikacyjnych potwierdzającej zawarcie pomiędzy stronami umowy autocasco, a także w treści dokumentów zebranych w postępowaniu likwidacyjnym oraz opinii sądowej. W zasadzie do rozstrzygnięcia sprawy wystarczyła dokładna analiza treści polisy ubezpieczeniowej oraz ogólnych warunków umowy.

Strony wiązała dobrowolna umowa ubezpieczenia autocasco w wariantcie serwisowym z opcjami stałej wartości pojazdu i niepomniejszania sumy ubezpieczenia. Warunki umowne przewidywały dwa tryby ustalania wysokości odszkodowania to jest w przypadku uznania, że doszło do szkody częściowej (§ 19 o.w.u.) oraz uznania, że doszło do szkody całkowitej (§ 20 o.w.u.). Znamienne jest, że to Ubezpieczyciel dokonywał kwalifikacji szkody jako całkowitej lub częściowej. Dla tych poszczególnych kategorii regulamin przewidywał odrębne sposoby wyliczania kosztów naprawy, przy czym zgodnie z § 19 ust. 3 pkt 1 o.w.u. koszty naprawy w wariantcie serwisowym szacowano na podstawie cen części oryginalnych. W sytuacji z jaką mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu pozwane Towarzystwo zakwalifikowało zdarzenie jako szkoda całkowita. Według definicji § 3 pkt 58 o.w.u. szkoda całkowita zachodzi wówczas, gdy koszty naprawy przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. Podkreślenia wymaga moment czasowy tej definicji – dzień ustalenia odszkodowania. Podobny akcent kładzie zastrzeżenie zawarte w przepisie § 20 ust. 1 o.w.u., zgodnie z którym w celu ustalenia czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania porównuje się do kosztów naprawy pojazdu. Koszty naprawy ustala się w oparciu o zasady określone w ust. 2 cyt. paragrafu. Ubezpieczyciel na podstawie wykonywanych przez siebie kalkulacji doszedł do przekonania, że doszło do szkody całkowitej. Słuszność takiej decyzji potwierdził biegły sądowy W. C. w swojej opinii z dnia 12.02.2018 r., gdzie wskazał, że faktyczna wartość rynkowa pojazdu powoda w stanie nieuszkodzonym wynosiła 31 700 zł, natomiast koszt naprawy wyniósł 31 121,94 zł.

Strona pozwana ustaliła wysokość odszkodowania na podstawie § 20 ust. 4 o.w.u. - jako wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszona o wartość rynkową pozostałości. Działanie takie nie było uzasadnione. S. M. (1) posiadał bowiem ubezpieczenie autocasco z opcją stałej wartości pojazdu oraz niepomniejszania sumy ubezpieczenia. Zgodnie z treścią przepisu § 3 pkt 54 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych „stała wartość pojazdu” to wartość pojazdu ustalona przez (...) na podstawie aktualnych notowań rynkowych cen pojazdu lub ustalona na podstawie wyceny indywidualnej. Suma ubezpieczenia, zgodnie z zapisem § 13 ust. 1 o.w.u., odpowiadała wartości pojazdu brutto. W polisie zaznaczono, że wartość pojazdu wynosiła 58 000 zł. Co istotne określenie tej wartości nastąpiło na podstawie wyceny rzeczoznawcy wykonanej przez (...). Taki zapis został naniesiony do treści polisy (k.6). Jeśli natomiast występuje różnica między tak ustaloną wartością pojazdu a wartością rzeczywistą to okoliczność ta nie może być niekorzystna dla ubezpieczonego. Należy bowiem oczekiwać większej staranności od Ubezpieczyciela, który jest profesjonalistą. Zastrzeżenie opcji stałej wartości pojazdu oraz niepomniejszania sumy ubezpieczenia wykluczało późniejsze zmiany w tym zakresie. Jeśli doszło do szkody całkowitej to suma ubezpieczenia określa górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, a gdy pokrywa się ona z określoną w umowie wartością pojazdu, która jest „stała” czyli niezmienna i ustalona w dniu „zawarcia umowy”, to podstawą ustalenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym musi być właśnie ta kwota, czyli 58 000,00 zł, a nie jakaś inna suma, która miałaby zostać ustalana po dniu zawarcia umowy. Nieuprawnione było zastosowanie § 20 ust. 4 o.w.u. do sytuacji powoda, który wykupił opcje dodatkowe w postaci stałej wartości pojazdu oraz niepomniejszania sumy ubezpieczenia. Sformułowania te są jasne i nie wymagają dodatkowej interpretacji (clara non sunt interpretanda). Stosując przepis § 20 ust. 4 o.w.u. do sytuacji powoda doszłoby wręcz do wyłączenia zastosowania tych indywidualnie uzgodnionych zapisów umowy. Jest to tym bardziej nieuprawnione, że powód zapłacił wyższą składkę z tytułu zastrzeżenia dodatkowej opcji ubezpieczenia. W tych warunkach, jeśli wartość pojazdu wynosiła 58 000 zł, a wartość pozostałości wynosiła 16 800 zł, to wypłacone przez Ubezpieczyciela odszkodowanie w kwocie 20 800 zł nie prowadziło do pełnego naprawienia szkody. Roszczenie powoda o zapłatę 4 300 zł okazało się być zasadne. Obowiązek zapłaty powyższej kwoty wynika z treści umowy ubezpieczenia autocasco i ogólnych warunków obowiązujących u ubezpieczyciela i jej należyte wykonanie kształtuje odpowiedzialność strony pozwanej na podstawie treści przepisu art. 471 k.c.

Należy wskazać, że przeprowadzenie wskazanych przez powoda dowodów (pismo k. 139 i nast.) okazało się zbędne w kontekście dokonanych ustaleń, które okazały się wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy. Żądanie odsetkowe znajdowało podstawę w przepisie § 77 ust. 1 o.w.u. Odsetki należało zasądzić od daty wskazanej w pozwie bowiem do 3.09.2016 r. niewątpliwie upłynęło 30 dni od zawiadomienia (31.03.2016 r. (...) powiadomiło o wypłacie części odszkodowania k. 19).

Powód dochodził zwrotu kosztów wykonania prywatnej ekspertyzy w kwocie 800 zł. Koszty te były zbędne w celu ustalenia czy Ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie w prawidłowej wysokości, bowiem analiza samej treści umowy ubezpieczenia była wystarczająca do poczynienia takich ustaleń. Powództwo w zakresie zasądzenia kwoty 800 zł należało zatem oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. bowiem powództwo zostało częściowo uwzględnione. Powód wygrał sprawę w 84 %, a przegrał w 16 %. Odwrotne proporcje dotyczą strony pozwanej. Do kosztów powoda należały: 1 800,00 zł – koszty zastępstwa procesowego, 255,00 zł – opłata sądowa od pozwu, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 700,00 zł – koszty opinii, łącznie – 2 772 zł. Do kosztów strony pozwanej należały 1 800,00 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, łącznie 1 817 zł. Po stosunkowym rozdzieleniu (2 328,48 zł – 290,72) należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 037,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył kwotę 742,91 zł na wynagrodzenie biegłego. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c., nakazano stronie pozwanej uiszczenie kwoty 624,04 zł, a powodowi uiszczenie kwoty 118,87 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.